توراه أور • الباراشات **ויצא** • مامار 4

אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך...

«إن كنت لا تعرفين نفسك، يا أجمل النساء»

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق

LikuteiTorah.com

الباراشا الحاسيدية

/likuteitorah.com/ar/torah-ohr/vayeitzei/4

1 **אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך על משכנות הרועים.**

«إن لم تعرفي لنفسك، يا أجمل النساء، فاخرجي لنفسك على آثار القطيع، وارعي جديانك عند مساكن الرعاة».

הנה כתיב ורחל היתה יפת תואר ויפת מראה. פי׳ יפת תואר בציור האברים לפי תכונתם במדתם. ויפת מראה בזיו והוד קלסתר הפנים.

وقد كُتب: «وكانت راحيل (**רחל**) حسنة الهيئة وحسنة المنظر». والمعنى: أن «حسنة الهيئة» تتعلق بشكل الأعضاء، وفق تناسبها ومقاديرها؛ أما «حسنة المنظر» فتتعلق بإشراق الوجه وبهائه.

2 **והנה רחל הוא כנ״י** [כנסת ישראל] **שנק׳ בשם רחל ע״ש** [על שם] **הפסוק כרחל לפני גוזזיה נאלמה. והענין כי**

والآن، راحيل (**רחל**, Rachel) هي جماعة إسرائيل، التي سُمّيت راحيل بسبب الآية: «كَنَعجة (**רחל**, rachel) صامتة أمام جزازيها».

הנה כתיב נעשה אדם בצלמנו כו׳. ופי׳ בצלמנו כמ״ש ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם.

والتفسير هو هذا: فقد كُتب: «لنصنع الإنسان على صورتنا»، إلخ. ومعنى «على صورتنا» هو ما ورد في الآية: «وعلى شبه العرش شبهٌ كهيئة إنسان».

והוא בחי׳ לך הוי״ה הגדולה והגבורה כו׳ וכך הוא בנפש האדם ז׳ מדות אהוי״ר [אהבה ויראה] **כו׳.**

وهذا هو المستوى أو الجانب (**בחינה**, bechinah) الذي ورد في قوله: «لك يا **ה׳** العظمة والجبروت»؛ أي اسم **ה׳** (**הוי' / שם הוי'**, Havayah). وهكذا هي الحال في نفس الإنسان: سبع صفات وجدانية (**מדות**, middos)، هي الحب والخشية (**אהבה ויראה**, ahavah v'yirah)، إلخ.

אך אין ערוך מדת הנפש שהיא בעלת גבול לגבי מדותיו ית׳ שהוא א״ס ולמדותיו א״ס

غير أن صفة النفس، وهي محدودة، لا نسبة لها إلى صفاته تعالى؛ فهو لا متناهٍ، وصفاته لا متناهية.

וכדי שיאיר על נפשו אור האהבה מאור א״ס ב״ה צ״ל בבחי׳ בטול הנפש במציאות אליו ית׳ שהוא להיות בחי׳ עפר ודומם לגבי אור א״ס ב״ה.

ولكي يشرق على نفس المرء نور المحبة المنبعث من النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك وتعالى، لا بد أن يكون [المرء] في حال إبطال الذات (**ביטול**, bittul) [أي الخضوع له مع بقاء النفس موجودة]؛ أي أن يكون [بمنزلة] الغبار والجماد أمام النور اللانهائي، تبارك وتعالى.

3 וכמאמר ונפשי כעפר לכל תהיה והוא בחי' עפר אשר בקרקע המשכן וע"י זה תהיה נפשו מכון ומשכן לאור באור א"ס ב"ה להיות בבחי' בצלמנו בציור האברים אהוי"ר [אהבה ויראה] **כו'**

كما في القول: «ولتكن نفسي كالتراب للجميع»، وهذا هو مستوى «التراب الذي على أرضية المسكن». وبذلك تصبح نفسه مقرًّا ومسكنًا للنور، في النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof) تبارك هو، لتكون في حال «على صورتنا»، متجلّيةً في صورة الأعضاء: الحب والخشية (**אהבה ויראה**, ahavah v'yirah)، وما إلى ذلك، والفكر والكلام والعمل، وما إلى ذلك.

מחשבה דו"מ [דבור ומעשה] **כו' וזהו בחינת יפת תאר שיתארו בם כל המדות בשלימותן וביופין כמו שהם למעלה כו'.**

وهذا هو مستوى «حُسن الهيئة» (**יפת תאר**, yefas to'ar): أن تتشكّل فيها جميع الصفات (**יתארו**, yesoaru) بكمالها وجمالها، كما هي في الأعلى، وما إلى ذلك.

4 וזהו ורחל היתה יפת תאר שבחי' יפת תאר זה הוא ע"י בחי' רחל שהוא כמ"ש וכרחל לפני גוזזיה כו'.

وهذا هو [المقصود بـ] «وكانت راحيل (**רחל**) حسنة الصورة»: إن مستوى «حسن الصورة» هذا يتحقق من خلال مستوى راحيل، كما هو مكتوب: «وكالنعجة أمام جازّيها»، إلخ.

אך כ"ז [כל זה] **הוא בחי' חיצוניות שהם אהוי"ר** [אהבה ויראה] **כו' ומחשבה דבור ומעשה כו' אבל בחי' פנימית הוא בחי' רעותא דלבא שהוא בחי' הארה מפנימית אוא"ס** [אור אין סוף] **ב"ה דלית מחשבה תפיסא ביה כו'**

غير أن كل هذا هو مستوى البعد الظاهري (**חיצוניות**, chitzoniyus)، وهو الحب والخشية (**אהבה ויראה**, ahavah v'yirah)، إلخ، والفكر والكلام والفعل، إلخ. أما البعد الباطني (**פנימיות**, pnimiyus) فهو مستوى رغبة القلب (**רעותא דלבא**, re'usa deliba)، وهي ومضة من البعد الباطني للنور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof)، تبارك هو، الذي لا يستطيع أي فكر أن يدركه، إلخ.

ובהארה זו שמשם לכנס"י [לכנסת ישראל] **נק' יפת מראה שהוא זיו הקלסתר פנים שלכן נק' בשם פנים שהפנימיות מתגלה בו כמו צהבו פניו כו' והוא ענין מ"ש יאר ה' פניו כו'.**

وبهذه الومضة التي [تأتي] من هناك إلى جماعة إسرائيل، يُسمّى ذلك «حسن المظهر»، وهو وهج سحنة الوجه؛ ولهذا يُسمّى الوجه (**פנים**, panim)، إذ تتجلّى فيه **פנימיות**، كما في قولهم: «تهلّل وجهه»، إلخ. وهذا هو معنى ما كُتب: «ليجعل **ה'** وجهه يشرق»، إلخ.

5 **וכדי שתהא כנ״י** [כנסת ישראל] **מקבלת בחי׳ והארה זו הוא ג״כ מחמת בחי׳ רחל. והוא בחי׳ ובכל מאדך כו׳**

وأن تتلقى جماعة إسرائيل هذا المستوى وهذا اللمعان هو أيضًا بفضل مستوى راحيل (**רחל**).

שע״י זה נמשכה ההארה העליונה ההיא מריש כל דרגין עד סוף כל דרגין כו׳ וכמ״ש ומתחת זרועות עולם.

وهذا هو مستوى «وبكل قوتك» (**מאדך**, me'odecha)، إلخ؛ فمن خلاله يُستمدّ ذلك اللمعان العلوي من أعلى جميع الدرجات إلى أسفل جميع الدرجات، إلخ، كما هو مكتوب: «وتوجد أذرع أزلية في الأسفل».

וזהו היפה בנשים. פי׳ בחי׳ יפת תאר ויפ״מ [ויפת מראה] **הנ״ל. וז״ש** [וזהו שכתוב] **אם לא תדעי לך. פי׳ שלא נמשך בחי׳ היפה בנשים הנ״ל בבחי׳ דעת שלימה**

وهذا هو «أجمل النساء»؛ أي مستوى «حسن الهيئة» و«حسن المظهر» المذكور آنفًا. وهذا معنى ما قيل: «إن كنتِ لا تعرفين لنفسك»؛ أي إن مستوى «أجمل النساء» المذكور آنفًا لا يُستمدّ في حالة من المعرفة التامة (**דעת**, Daas).

(וכעין מ״ש במ״א שיש נשמות שנק׳ זרע אדם שיש בהן בחי׳ דעת חזק והן נשמות דאצי׳ וכמו נשמת רשב״י [רבי שמעון בר יוחאי]**. ויש שנק׳ זרע בהמה שאין בו בחינת דעת והיינו**

(وهذا شبيه بما شُرح في موضع آخر: أن ثمة نفوسًا تُسمّى «بذرة الإنسان»، ولديها درجة قوية من المعرفة (**דעת**, Daas)، وهي نفوس من عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus)، مثل نفس ربي شمعون بار يوحاي (**רבי שמעון בר יוחאי**)؛ وثمة نفوس تُسمّى «بذرة البهيمة»، ليس فيها مستوى المعرفة هذا؛

כמו נשמות שלנו דבי״ע ואין הפירוש שאינו יודע ומבין רק שלא נמשך מזה התפעלות אמיתית ואינו נזון מן ההתבוננות כו׳ וזהו אם לא תדעי לך ופי׳ לך מובן ממ״ש ע״פ עיני כל).

أي مثل نفوسنا، من عوالم الخلق (**בריאה**, Beriah) والتكوين (**יצירה**, Yetzirah) والفعل (**עשיה**, Asiyah). وليس المقصود أنها لا تعرف ولا تفهم، بل إن انفعالًا حقيقيًا لا ينشأ عن ذلك، ولا يتغذى المرء من التأمل، إلخ. وهذا معنى «إن كنتِ لا تعرفين لنفسك»؛ ومعنى «لنفسك» يُفهم مما شُرح في تفسير الآية «عيون الجميع»).

אך זאת העצה היעוצה צאי לך בעקבי הצאן. צאן מלשון צאי כלומר דבר היוצא דהיינו בחי׳ היוצא מלמעלה מסדר ההשתלשלות

لكن هذه هي النصيحة المقدّمة: «اخرجي لنفسك في آثار القطيع». فكلمة «القطيع» (**צאן**, tzon) متصلة بكلمة «اخرجي» (**צאי**, tze'i)؛ أي إنها تدل على شيء يخرج: وهو المستوى الخارج من فوق نظام سلسلة العوالم الهابطة (**השתלשלות**, hishtalshelus).

והוא בחי׳ צאן לבן לובן העליון וכל העבודה שעבד יעקב ללבן שש שנים בצאנך הם בחי׳ שיתא סדרי משנה כו׳

وهذا هو مستوى قطيع لابان (**לבן**, Lavan)، أي البياض العلوي (**לובן**, loven). وكل العمل الذي عمله يعقوب (**יעקב**) لدى لابان، «ست سنوات لقطيعك»، هو مستوى التراتيب الستة للمِشنا (**משנה**, Mishnah)، إلخ،

שהם בחי׳ צאן שיצאו ונמשכו מענג העליון אק״ב [אשר קדשנו במצותיו] **אשר הוא בחי׳ ענג כמ״ש במ״א ותורה שבע״פ** [שבעל פה] **נק׳ פרט מלשון פרט ועוללות שנמשכו שלא כסדר ההשתלשלות מעילה לעילה רק בדרך פרט ועוללות.**

وهي مستوى «القطيع» الذي خرج واستُمدّ من اللذة العلوية، [كما في البركة،] «الذي» (**אשר**, asher) قدّسنا بوصاياه؛ فـ«**אשר**» هو مستوى اللذة، كما شُرح في موضع آخر. وتُسمّى التوراة الشفوية «تفصيلات» (**פרט**, perat)، من التعبير «حبات العنب المتساقطة والعناقيد الصغيرة» (**פרט ועוללות**, peret ve-olelos)، لأنها استُمدّت لا وفق ترتيب سلسلة العوالم الهابطة، من علة إلى علة، بل على طريقة العناقيد المتساقطة والعناقيد الصغيرة.

6 **וזהו ויפרוץ האיש מאד מאד ויהי לו צאן רבות שהמשיך בחי׳ צאן רבות ע״י בחי׳ מאד מאד.**

وهذا هو [معنى] قوله: «واخترق الرجل انطلاقًا شديدًا جدًا جدًا، وصارت له قطعان كثيرة (**רבות**, rabbos)»: فقد أنزل مستوى «القطعان الكثيرة» من خلال مستوى «شديدًا جدًا، شديدًا جدًا» (**מאד מאד**, me'od me'od).

כי בחי׳ ובכל מאדך כו׳ הוא בחי׳ מאד שלך כל חד לפום שיעורא דיליה משא״כ מאד סתם אבל מאד מאד הוא בחי׳ מאד לגבי כל הבחי׳ מאד.

فمستوى «وبكلّ ما لديك من أقصى طاقتك» (**מאדך**, me'odecha)، إلخ، هو مستوى **מאד** الخاص بك، كلٌّ بحسب مقياسه، بخلاف **מאד** على إطلاقه؛ أما **מאד מאד** فهو مستوى **מאד** بالقياس إلى جميع مستويات **מאד**.

ופי׳ הפסוק ויפרץ האיש מאד מאד לפי שפרץ והרבה למעלה ממדרגה למדרגה עד רום המעלות לפיכך הרבה להמשיך בחי׳ צאן מבחי׳ רבה וגבה מאד נעלה מאא״ס [מאור אין סוף] **ב״ה ממש.**

ومعنى الآية «واخترق الرجل انطلاقًا شديدًا جدًا جدًا» هو: أنه شقّ طريقه وارتقى من مستوى إلى مستوى، حتى بلغ ذروة الدرجات؛ ولذلك ازداد في إنزال مستوى «القطيع» من مستوى «العظيم (**רבה**, rabbah) والمرتفع جدًا»، السامي، من النور اللانهائي (**אור אין סוף**, Or Ein Sof) نفسه، تبارك هو.

(ועיין מ״ש בפ׳ שלח בפי׳ טובה הארץ מאד מאד) ועי״ז המשיך ג״כ בחי׳ שפחות ועבדים.

(وانظر ما شُرح في بارشة شلّاح عن معنى «الأرض طيبة جدًا جدًا»). ومن خلال ذلك أنزل أيضًا مستوى «الإماء والعبيد».

והנה יעקב אבינו ע״ה [עליו השלום] **לפי שהיה בחי׳ מרכבה המשיך בחי׳ צאן ע״י עבודתו וע״י עובדא דמקלות (וכן עד״ז חפירת הבארות שהם המשכות אוא״ס** [אור אין סוף] **ב״ה במקלות ובארות)**

والآن، فإن يعقوب أبينا، **ע״ה**، لأنه كان مستوى مركبة، أنزل مستوى «القطيع» بعمله وبفعل القضبان (وكذلك حفر الآبار، إذ هما إنزال للنور اللانهائي، تبارك هو، من خلال القضبان والآبار)؛

כי לפי שהיה במעלה ומדרגה העליונה מאד מאד היה יכול להמשיך אוא״ס [אור אין סוף] **ב״ה במעשה של עצמו שיהיו כל מעשיו משכן ומכון להשראת אוא״ס** [אור אין סוף] **ב״ה**

لأنه، إذ كان في مرتبة ومستوى عالٍ جدًا جدًا، أمكنه أن يجذب إلى الأسفل **אור אין סוף**، تبارك هو، من خلال عمله هو، بحيث تصبح جميع أفعاله مسكنًا ومقرًّا لحلول **אור אין סוף**، تبارك هو.

אבל אנו אין לנו כח זה אלא במה שמוכן כבר להיות שם המשכת אוא״ס [אור אין סוף] **ב״ה דהיינו בבחי׳ תומ״צ** [תורה ומצות] **הניתן לנו ונק׳ בעקבי הצאן בחי׳ עקביים סוף דרגין**

أما نحن، فليس لنا هذه القدرة إلا من خلال ما هُيّئ من قبل ليكون موضعًا لإنزال **אור אין סוף**، تبارك هو، أي مستوى التوراة والوصايا (**מצוות**, mitzvos) التي أُعطيت لنا. وهذا ما يُسمّى «في آثار (**עקבֵי**, ikvei) القطيع»: مستوى الأعقاب، أي أدنى الدرجات؛

דהיינו תומ״צ [תורה ומצות] **המלובשים בענינים גשמיים שעל ידם ורעי את גדיותיך המה המזלות מלשון גד גדי וסינוק לא.**

أي التوراة والـ **מצוות** المتلبّسة بأمور مادية، ومن خلالها «ارعَي جديانك» (**גדיותיך**, gediyosayich): وهي الأبراج (**מזלות**, mazalos)، من التعبير «يا حظّ، يا حظّي، لا تكلّ» (**גד גדי וסינוק לא**, Gad, gadi, ve-sinok lo).

7 **וכמו העורכים לגד שלחן כי כל הדברים שבעוה״ז הם תחת המזלות מזל מחכים מזל מעשיר כו׳.**

وكما [في] «الذين يهيئون مائدةً لِجاد (**גד**, Gad؛ الحظ)». فجميع الأشياء في هذا العالم خاضعة للتأثيرات الفلكية (**מזלות**, mazalos): فالتأثير الفلكي (**מזל**, mazal) يجعل المرء حكيماً، ويجعله غنياً، إلخ.

וכן ממגד תבואות שמש כתיב מזל השמש משפיע תבואות דהיינו תורה ומצות המלובשים בעניינים גשמיים הנתונים תחת המזלות.

وكذلك ورد: «ومن وفرة (**ממגד**, mimeged) غلال الشمس»؛ فـ**مזל** الشمس يمنح المحاصيل. أي إن التوراة والوصايا (**מצות**, mitzvos) المتلبّسة بأمور مادية واقعة تحت حكم **מזלות**.

רעי ופרנס אותם מענג העליון על משכנות הרועים פי׳ רועים הם ז׳ רועים אברהם יעקב משה כו׳ ונק׳ רועים ע״ש [על שם] **שממשיכין בחי׳ עונג העליון לכנס״י** [לכנסת ישראל].

«ارعَوها» وأمدّوها من اللذة العليا «عند مساكن الرعاة». والمعنى أن الرعاة هم الرعاة السبعة: إبراهيم (**אברהם**)، ويعقوب (**יעקב**)، وموسى (**משה**)، إلخ؛ وقد سُمّوا رعاةً لأنهم يُنزِلون مستوى اللذة العليا إلى جماعة إسرائيل.

8 **והנה האבות הן הן המרכבה. אבל אנו אין לנו כח זה אלא במשכנות הרועים בחי׳ כלים מכלים שונים ויין מלכות רב בחי׳ חסד דרועא ימינא הוא כלי לבחי׳ אברהם אוהבי דהיינו מצות צדקה וחסד.**

والآن، فالآباء هم أنفسهم المركبة. لكننا لا نملك هذه القدرة إلا من خلال «مساكن الرعاة»: مرتبة الأوعية، «أوعية من أنواع شتى وخمر ملكي وفير». إن مرتبة الإحسان (**חסד**، Chesed)، الذراع اليمنى، وعاءٌ لمرتبة إبراهيم (**אברהם**)، «الذي يحبّني»؛ أي وصايا (**מצות**، mitzvos) الصدقة والإحسان.

וכן שיתא סדרי משנה זרעים בחסד ונק׳ משכנות הרועים שם תרעה את גדיותיך ועי״ז תזכה להגיע ולבא למדרגה גדולה מזו להיות על משכנות הרועים ולמעלה מבחי׳ משכנות דהיינו למקום הרועים עצמן:

وكذلك، فإن قسم البذور (**זרעים**، Zera'im) من أقسام **משנה** (**משנה**) الستة يقابل **חסד**. وهذه تُسمّى «مساكن الرعاة»: هناك ترعى جداءك. وبذلك تستحق أن تبلغ وتصل إلى مرتبة أعلى من هذه: أن تكون «فوق (**על**، al) مساكن الرعاة»، فوق مرتبة «المساكن»؛ أي إلى موضع الرعاة أنفسهم.

9 **(ובכ״ז** [ובכל זה] **יובן הפסוק עבדתיך ארבע עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך. כי הנה כתיב וללבן שתי בנות שם ה׳ גדולה לאה ששרשה מבחי׳ ה׳ עלאה דשם הוי״ה.**

(ومن خلال كل ما سبق يتضح معنى الآية: «خدمتك أربعة عشر عامًا من أجل ابنتيك، وستة أعوام من أجل قطيعك». فقد كُتب: «وكان للابان (**לבן**) ابنتان: اسم الكبرى» (**גדולה**, ha-gedolah) [تُقرأ: الهاء العظيمة] «ليئة» (**לאה**)، التي يرجع أصلها إلى مستوى الهاء العليا من اسم **ה׳** (Havayah)؛ «واسم الصغرى» (**קטנה**, ha-ketanah) [تُقرأ: الهاء الصغيرة] «راحيل» (**רחל**)، إلخ.

ושם ה׳ קטנה רחל כו׳. ונק׳ שכינתא עלאה ושכינתא תתאה. והם בחי׳ מקור נשמות דאצי׳. כי בנשמות דאצילות יש ג״כ ב׳ מדרגות. הא׳ הנק׳ אחים למקום. ויש שנק׳ בנים.

وتُسمّيان الحضور الإلهي الأعلى (**שכינה**, Shechinah) والحضور الإلهي الأسفل. وهما مستوى مصدر نفوس عالم الانبثاق (**אצילות**, Atzilus). إذ إن نفوس عالم الانبثاق نفسها تضم مستويين: الأول نفوس تُسمّى «إخوة للحاضر في كل مكان»، ومنها نفوس تُسمّى «أبناء».

אך הנה ברחל כתיב ורחל באה עם הצאן אשר לאביה שהם נשמות דבי״ע שנק׳ זרע בהמה. וזהו אם לא תדעי לך היפה בנשים דקאי על נשמות דבי״ע שנק׳ בהמה וצאן שלא יוכלו להמשיך בנפשם בחי׳ היפה כו׳

لكن كُتب عن راحيل: «وجاءت راحيل مع القطيع الذي لأبيها»؛ وهذا القطيع هو نفوس عوالم الخلق (**בריאה**, Beriah) والتكوين (**יצירה**, Yetzirah) والفعل (**עשיה**, Asiyah)، التي تُسمّى «نسل البهيمة». وهذا هو معنى «إن لم تعرفي، أيتها الأجمل بين النساء»، وهي عبارة تشير إلى نفوس عوالم الخلق والتكوين والفعل، التي تُسمّى «بهيمة» و«قطيعًا»، ولا تستطيع أن تستجلب إلى نفسها مستوى «الأجمل»، إلخ، فتكون «جميلة الصورة وجميلة المنظر»، بسبب دنوّ مرتبة نفوسها واحتجاب الجسد والنفس الحيوانية (**נפש הבהמית**, nefesh habahamis).

להיות יפת תאר ויפת מראה מחמת פחיתות נשמתם והסתר הגוף ונה״ב [ונפש הבהמית] **וכמ״ש במ״א ע״פ וראית בשביה אשת יפת תאר כו׳ שבחי׳ זו דיפ״ת** [דיפת תאר] **הוא בגלות ושביה בנה״ב** [בנפש הבהמית]**.**

كما شُرح في موضع آخر في الآية: «وإذا رأيت بين الأسرى امرأة جميلة الصورة»، إلخ: إن هذا المستوى من «جمال الصورة» أسيرٌ في المنفى داخل النفس الحيوانية.

אזי זאת העצה בחי׳ שש שנים בצאנך שהם שיתא סדרי משנה שהתורה נק׳ עוז ותושיה שנותנת כח בנה״א [בנפש האלקית] **ומתשת כח הנה״ב** [הנפש הבהמית] **ועי״ז יוכלו ג״כ לבא לבחי׳ ורחל היתה יפ״ת** [יפת תאר] **כו׳**

وعندئذ يكون هذا هو السبيل: مستوى «ستة أعوام من أجل قطيعك»، أي الأقسام الستة للمِشناه (**משנה, משנה**)؛ فالتوراة تُسمّى «قوةً وتوشيا» (**תושיה**, tushiyah) [أي: ما يوهن القوة]، إذ تمنح النفس الإلهية (**נפש האלקית**, nefesh elokis) قوةً، وتُضعف (**מתשת**, mateshes) قوة النفس الحيوانية. ومن خلال ذلك تستطيع هذه النفوس أيضًا بلوغ مستوى «وكانت راحيل جميلة الصورة»، إلخ.

וכמ״ש לך אמר לבי בקשו פני לבקש גילוי פנימית הלב וכיצד יבקש ויחפש אחריה את פניך ה׳ אבקש

وكما كُتب: «من أجلك قال قلبي: اطلبوا وجهي»؛ أي طلب انكشاف البعد الباطني للقلب. وكيف يطلبه المرء ويبحث عنه؟ «وجهك، يا **ה׳**، أطلب»:

דהיינו ע״י עסק התומ״צ [התורה ומצות] **דאורייתא מחכמה נפקת שהיא בחי׳ הארת פנימית הוי׳ חכמת אדם תאיר פניו ועי״ז יאר הוי׳ פניו אתנו סלה. וכמ״ש במ״א ע״פ בחדש השלישי לצאת בנ״י** [בני ישראל] **מארץ מצרים כו׳ וזהו ההילוך מלמטה למעלה.**

أي من خلال الانشغال بالتوراة والوصايا (**מצוות**, mitzvos)؛ فالتوراة تصدر عن الحكمة (**חכמה**, Chochmah)، وهي مستوى إشراق باطن اسم **ה׳**: «حكمة الإنسان تُضيء وجهه». ومن خلال ذلك «ليُضِئ **ה׳** بوجهه علينا، سلاه (**סלה**, selah)». وكما شُرح في موضع آخر في الآية: «في الشهر الثالث بعد خروج بني إسرائيل من أرض مصر»، إلخ. وهذا هو المسير من الأسفل إلى الأعلى.

משא״כ בנשמות עליונות ההילוך מלמעלה למטה תחלה ואהבת כו׳ ואח״כ והיו הדברים כו׳ וזהו ענין ארבע עשרה שנה שהם שבעה מדות עליונות שהן בחי׳ שבעה ושבעה מוצקות כו׳ כמ״ש לקמן ע״פ כי עמך מקור חיים.

أما النفوس العليا، فمسيرها من الأعلى إلى الأسفل: أولًا «وتحبّ»، إلخ، وبعد ذلك «وتكون هذه الكلمات»، إلخ. وهذا هو معنى «أربعة عشر عامًا»: فهي الصفات العليا السبع، وهي مستوى «سبعة وسبعة أنابيب»، إلخ، كما شُرح أدناه في الآية: «لأن عندك ينبوع الحياة».

וזהו אם לא תדעי כו׳ ע״ד ההילוך מלמעלה למטה אזי צאי כו׳ וכמ״ש ע״פ והתהלכתי בתוככם כו׳ שיש שני בחי׳ הילוך בעבודת ה׳.

وهذا هو [معنى] «إن لم تعرفي...»؛ أي: إذا لم تعرفي نهج السير من الأعلى إلى الأسفل، فعندئذ «اخرجي»... وكما شُرح في تفسير الآية «وسأسير بينكم»...، هناك مسلكان للسير في خدمة **ה׳**.

הא׳ לנשמות הצדיקים הגדולים שהילוכם ודרכם בקדש הוא כפי סדר ההמשכה מלמעלה למטה וכמ״ש בפרשת שמע ישראל מתחלה ואהבת את הוי׳ שהוא בחי׳ אהוי״ר [אהבה ויראה] **ונמשך ע״י ההתבוננות שמע ישראל כו׳**

الأول خاص بنفوس الصدّيقين العظام (tzaddikim, **צדיקים**)، الذين يتبع سيرهم ونهجهم في القداسة ترتيب إنزال الفيض من الأعلى إلى الأسفل؛ كما كُتب في فقرة «اسمع يا إسرائيل» (Shema Yisrael, **שמע ישראל**): أولًا «وتحبّ **ה׳** (Havayah)»، وهو مستوى (bechinah, **בחינה**) الحب والخشية (ahavah v'yirah, **אהבה ויראה**)، ويُستمدّ ذلك من خلال التأمل في «اسمع يا إسرائيل»... ثم «وتكون هذه الكلمات...» و«وتتحدث بها...»؛ وهي وصية دراسة التوراة (mitzvos, **מצות**)؛ ثم «وتربطها علامةً»، وهو أداء **מצות**.

ואח״כ והיו הדברים כו׳ ודברת בם כו׳ שהוא מצות ת״ת ואח״כ וקשרתם לאות שהוא מעשה המצות. וזהו כסדר ההמשכה של שם הוי׳ ב״ה. י״ה הן בחי׳ דחילו ורחימו. ו׳ הוא בחי׳ תורה. ה׳ בחי׳ מצות.

وهذا يوافق ترتيب الامتداد من خلال اسم **ה׳**، تبارك هو: فالحرفان يود-هي (yud-hei, **י״ה**) هما مستوى الخشية والحب؛ والحرف فاف (vav, **ו׳**) هو مستوى التوراة؛ والحرف هي (hei, **ה׳**) هو مستوى **מצות**.

אמנם יש ג״כ בחי׳ ב׳ והוא ההילוך מלמטה למעלה דהיינו לנשמות שאין כחן יפה להוליד אהוי״ר [אהבה ויראה] **מרוח בינתם כ״א ע״י הקדמת עסק התורה והמצות תחלה שמזה דוקא יקבלו הכח לבא לאהוי״ר** [לאהבה ויראה] **כו׳.**

غير أن هناك أيضًا مستوى ثانيًا، وهو مسلك السير من الأسفل إلى الأعلى؛ أي إنه خاص بالنفوس التي لا تكفي قوتها لتوليد الحب والخشية من روح فهمها، إلا إذا بدأت أولًا بالاشتغال بالتوراة و**מצות**؛ فمن هذا بالذات تستمد القوة للوصول إلى الحب والخشية...

ועז"נ [ועל זה נאמר] **אם לא תדעי לך. שלא תוכל להמשיך ולהאיר בנפשך גילוי אהוי"ר** [אהבה ויראה] **מבחי' היפה בנשים הוא בחי' יפ"ת** [יפת תאר] **ויפ"מ** [ויפת מראה] **המבואר למעלה אזי צאי לך בעקבי הצאן תחלה והוא כסדר ההילוך מלמטה למעלה):**

وعن هذا قيل: «إن لم تعرفي لنفسك»، أي إنك لا تستطيعين إنزال تجلّي الحب والخشية وإشراقه في نفسك من مستوى «الأجمل بين النساء»، وهو مستوى «حُسن الهيئة» و«حُسن المنظر» المذكورين أعلاه؛ فعندئذ «اخرجي لنفسك على آثار القطيع» أولًا؛ فهذا يتبع ترتيب السير من الأسفل إلى الأعلى.)

LikuteiTorah.com
الباراشا الحاسيدية

حول هذه الطبعة

.the English translationو This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication /Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0

الترجمة العربية والشروح: أُعدّت لموقع LikuteiTorah.com بمساعدة الذكاء الاصطناعي (openai/gpt-6-luna-pro:batch)، وقورنت بالنص العبري وبموقع سفاريا؛ ولم يراجعها محرر بشري بعد. يرجى التحقق من كل ما هو مهم بالرجوع إلى النص العبري.

طلب الريبي أن تُدرَس مَاماريم باراشا الأسبوع، «الباراشا الحسيدية»، خلال ذلك الأسبوع، موزعة على أيامه السبعة (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). لماذا ندرسها، وما بركات الريبي: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-/parsha

---

مشروع مجاني غير تجاري؛ لا يُباع هنا شيء. والمشروع غير تابع لكيهوت أو سفاريا أو مكتبة لوبافيتش. © likuteitorah.com

من likuteitorah.com/ar/torah-ohr/vayeitzei/4/

إهداء تكريمًا لـ

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

والد الريبي، ريب ليفي يتسحاق